

Nr 163

Av fru **Wallentheim m. fl.**, om *höjning av anslaget till Svenska vanförevårdens centralkommitté.*

Under punkten "Vanförestalter m. m." i elfte huvudtiteln redovisas en framställning från Svenska vanförevårdens centralkommitté om ett anslag av 100 000 kr. som bidrag till kommitténs tekniska verksamhet. Det stora positiva intresse från inrikes- och finansministrarnas sida, som tar sig uttryck i ett äskat anslag för ändamålet på 70 000 kr., innebär en fördubbling av nu löpande anslag. Trots glädjen häröver vågar undertecknade hemställa, att riksdagen måtte medge en anslagshöjning upp till de begärda 100 000 kr. Även med ett anslag av 100 000 kr. återstår för S.V.C.K. att täcka 30 000 kr. för rent experiment- och konstruktionsarbete samt 50 000 kr. för information om hjälpmedlens existens och användning, individuell konstruktionsjustering och teknisk service. Kommitténs informationsverksamhet — tryck, film, föredrag och utställningar — har, genom spridning av hjälpmedlen till allt flera, underlättat den dagliga livsföringen, medgivit tidigare omöjlig sysselsättning för invaliderade, barn såväl som vuxna, inneburit en avlastning av omgivningens passning och hjälp och gett de skadade arbetstillfredsställelse och glädje.

Antalet invalidlägenheter — i ökad utsträckning tillkomna med hjälp av det nu utgående statsbidraget — har ökat arbetsbelastningen för kommittén i det att bostadsstyrelsen automatiskt underställer ingivna ritningar kommitténs erfarna expertis för granskning.

På våra sjukhus, speciellt vid de av medicinalstyrelsen rekommenderade rehabiliteringsavdelningarna, och vid landstingens träningsverkstäder och verkstäder för skyddad eller halvskyddad sysselsättning satsas stora personella och ekonomiska resurser för att återställa eller i möjligaste mån bevara för någon produktiv insats en genom sjukdom eller skada förlorad arbetsförmåga. Om icke vederbörande, efter denna hjälp, erhåller de behövliga hjälpmedel som tekniken undan för undan kan ställa till förfogande, är ändå endast en s. a. s. halv insats gjord. Dessa hjälpmedel behövs för arbetsutövning, men de behövs också, och är lika viktiga, för den ofta triviala dagliga funktionen. I båda dessa sammanhang krävs och pågår ett intensivt och intresserat experiment- och forskningsarbete, som måste bli mycket dyrbart för kommittén eftersom kostnaderna för denna del av verksamheten inte kan tas ut av vare sig huvudmän eller enskilda. Som ett exempel härpå kan nämnas det nu pågående arbetet att framställa en säng, som helautomatiskt och av den skadade själv kan ställas om från horisontalt

läge till vertikalt och därmed ge en höftskadad möjlighet att själv ta sig ur bädden. Framställningskostnaden för denna säng uppgår till ca 10 000 kr.

Vetskapen om att många svårt skadade under förstälig psykisk press får vänta flera månader, upp till ett år, för att få ett dylikt hjälpmedel är beklämmande mot bakgrunden av de många krav och önskemål vi alla önskar få tillgodosedda i dagens samhälle. Det är svårt att acceptera, också med ett fördubblat anslag och en pressad ekonomisk situation, att S.V.C.K:s företrädare måste stå som supplikanter hos enskilda givare för att möta ett i hetsens och motorismens tidevarv ökat hjälpbehov.

Med hänvisning till ovanstående hemställer undertecknade,

att riksdagen måtte anvisa till Svenska vanförevårdens centralkommitté ett anslag på 100 000 kr. som bidrag till driften av kommitténs tekniska verkstad.

Stockholm den 26 januari 1960

Annie Wallentheim

Lars Lindahl

Lisa Mattson

Ingeborg Carlqvist

N. Elowsson

Dagmar Ranmark